

عنوان مقاله:

کارایی عملیات تزریق در کنترل ابگذری زون های برشی گسل های محدوده ساختگاه سد رودبار لرستان

محل انتشار:

همایش ملی مهندسی عمران و زمین شناسی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

میثم خوشنویسان - دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی مهندسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران

حسین جواهری کویایی - استادیار دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

محدود نمودن نشت از طریق گسل های موجود در منطقه از الزامات طراحی مناسب سدها می باشد. این مسیله از طریق شناسایی صحیح ساختارهای زمین شناسی و طراحی و اجرای درست پرده تزریق با توجه به این ساختارها قابل دست یابی است. این موضوع در مورد سد رودبار مورد بررسی قرار گرفته است. گستره مورد بررسی در پهنه زاگرس شمالی یا زاگرس بلند واقع شده است. سازند آهکی دولومیتی دالان و سروک بیشترین رخنمون را در ساختگاه سد دارند. به منظور ارزیابی خصوصیات مهندسی توده سنگ و ارزیابی میزان آبگذری، تعدادی گمانه تا عمق های مختلف حفر گردید و در طول آنها شاخص کیفی توده سنگ (RQD) اندازه گیری و آزمایش لوژون انجام پذیرفت. از نقطه نظر شاخص کیفی سنگ (RQD) توده سنگ شرایط مطلوبی ارایه نداده، میانگین ارایه شده برای اغلب گمانه ها کیفیت متوسط تا بد را نشان می دهد. با توجه به اینکه عملیات تزریق منطقه در حال انجام است با بررسی اطلاعات می توان شرایط را پیش بینی کرد. بررسی زمین لرزه های تاریخی رویداده در گستره طرح نشان دهنده فعالیت لرزه ای نسبتا پایین منطقه در دوره های تاریخی می باشد. با توجه به مطالبی که در فوق بیان شد و عملیاتی که برای تزریق محدوده سد انجام شده است و درصد موفقیت آن می توان اینگونه نتیجه گرفت که با جنبش هریک از گسل های گستره طرح با توجه به شدت و میزان تاثیرگذاری آن بر روی پرده آب بند، تزریقات انجام شده ممکن است دچار خسارت گردد و محل آسیب دیده به محلی برای خروج و فرار آب از مخزن سد تبدیل گردد.

کلمات کلیدی:

سد رودبار، تزریق، گسل، پرده آب بند، فعالیت لرزه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/590246>

